

DZIEDZICZKA (33) *sb f*

e oraz a jasne.

sg *N* dziedziczka (9). ◇ *G* dziedziczki (2). ◇ *D* dziedzicze (1). ◇ *A* dziedziczkę (14). ◇ *I* dziedziczką (2). ◇ *V* dziedziczko (1). ◇ *pl N* dziedziczki (1). ◇ *G* dziedziczek (1). ◇ *D* dziedziczkań (1). ◇ *A* dziedziczki (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. dziedzic, Linde bez cytatu.

1. *Spadkobierczyni, kobieta mająca prawo dziedziczenia jako członek rodu; heres Cn (17)*: Gdy loźny poymie dziewczę v kmieciá ofiádłego dziedziczkę tedy ten loźny ma być dziedzicem/ á także też gdy loźny ofiádłá poymie. *UstPraw* B4v, B4; *BielKron* 319v; *SkarŻyw* 13; WZgárdziłás mná dziedziczko moiá vciężona *KochTr* 5; *KońakCath* B2 [2 r.], B3v.

Wyrażenia: »corka dziedziczka« (2): dla czego było w zakonie rofkazano/ áby káżdá corká dziedziczka nie mogła iść zá inźzego mężá/ iedno z pokolenia fwego. *WujNT* 195 [*idem*] 4.

»jedna dziedziczka« (1): Eugenius [...] wŕzytko dobro swoie/ y to co miał corce zoftáwić/ iáko iedney dziedzicze/ sierotom/ wdowom/ y vbogim rozdał. *SkarŻyw* 183.

»ostatnia dziedziczka« (1): Do [...] Stryiow tey oftátniey dziedziczki/ Kxiężny Iey M. Słuckiey *KońakCath* C2v.

»pozostała dziedziczka« (1): Do Iey Mści. Pánný Zophiey Kxiężny Słuckiey/ Kxiążęciá Ierzego Corki/ pozoftáley Dżiedziczki. *KońakCath* Cv.

a. *O kobiecie otrzymującej od Boga dobra nadprzyrodzone (4)*:

Wyrażenia: »dziedziczka z Krystusem« (1): marya yeft boza dzyewka przeź łaská Theŕch yź oftála dzyedzyczka skrytuŕsem *PatKaz III* 129.

»spolna dziedziczka łaski żywota« (1): Tákte mężowie/ mieźkáiąc z nimi wedle vmieiętności/ wyrządziąc vczciwość iáko słábfzemu naczyniu niewieściemu/ iáko też ŕpolnym dziedziczkań łáski żywotá [*coheredibus gratiae vitae*] *WujNT* 1.Petr 3/7.

»dziedziczka w niebie« (1): {marya} Dzyedzyczka wnyebye oftála yź fyá bez grzechu poczála *PatKaz I* 9v.

»dziedziczka żywota wiecznego« (1): poniewáź [żona] ieft iáko y ty dziedzická żywotá wiecznego *KarnNap* Gv.

2. *Posiadaczka, właścicielka, pani włości, ziemianka (3)*:

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy miejscowej (1): yako ya o them dobrze wiem ze thy lankj są na hymyenyv hy dziedzistwie mogem borakovie ktore nygdi sliachathny alexander [...] dzierzal vopravie oth dziedziczek borakowskich moych przothkow *ZapWar* 1533 nr 2517.

Wyrażenie: »dziedziczka prawa« (2): ya yako dziedziczka prava hymyeny phalanth nyeprzyymvą skasny V. M. hy othzyvam schia do krolia iego myłosczy *ZapWar* 1528 nr 2457, 1528 nr 2457.

3. *Władczyni, panująca monarchini (13)*: Elżbietá krolowa Węgieřka proźąc vpominála pány Polćkie/ áby iey ktorá corę ze dwu wzyęli do siebie/ á zá dzyedziczkę poŕtanowili ná kroleŕthwie Polćkim *BielKron* 379, 238.

Wyrażenie: »prawa dziedziczka« (1): Kłiążę Rakuřkie gwałtownie też wźedł na Czeřkie kroleřtwo/ chocia prává dziedziczkę poiał *BielKron* 326.

a. Następczyni, spadkobierczyni tronu (10) : Henrykus iego brát/ then dobrze spráwował/ dzyewkę dzyedziczkę po sobie zoftáwił. *BielKron* 169v, 233v, 303v, 325v, 379.

diedziczka czego (3): *KlerPow* 9; á thám [*w Anglii*] Máryą náznáczyli zá dzyedziczkę krolestwá *BielKron* 238, 428v.

Wyrażenia: »jedyna dzyedziczka« (1): Potym Boleślaw poiął zá małżonkę Wifelławę iedyną dzyedziczkę kfiążąth Ruřkich *BielKron* 347v.

»własna dzyedziczka« (1): Corki dwie Kázimierzá Krolá włafne dzyedziczki/ y Krolewny Polřkie/ [...] Helźbietá řtára Krolowa do Węger [!] zářłáá *StryjKron* 452.

Cf DZIEDZICA

KN